

94. БРОДИЋ ВЕРЕ

(На глас број 28. 93. и 186.)

1. Премда нужда опкољава Често наше вере брод,
Те с' облаци тамни вију Над главом нам овде свуд,
У бури веслат' морамо И управо ми не знамо,
Да л' смо у нужди сами, Од Бога остављени.
2. Ипак нам је Господ близу. Он управља лет броду;
Само куша Он нас радо, Даје ветру, времену
Да нам веру искушава, И чини се, да Он спава; -
Ал' кад му се род моли, Он тад' море утоли.
3. Он Господ, кад заповеда Бура с' стиша и море,
Талас морски с' стишат' мора, Јер сам Господ од горе
Мир нам ствара, бура кад је; Он сам своје заштићује; -
Он нам не да пропасти: Јер му завет постоји.
4. Повер'те се Њему једном, У Њега је снага, моћ!
Он је близу! И ако се Чини, да ће касно доћ':
С' утехом с' на Њег' уздајте, На стену се ту зидајте!
Кад вера у Спасу јест, Не боји се буре, свег'.
5. Хоће л' бродић да посрне У бурама света тог',
Ми имамо тврдо сидро У заштити Спаса свог;
Јер налази темељ себи У Христовим ранама', крви,
Те допире вером свом У светиње сами дом. (Јевр. гл. 6, 19.)
6. То је сидро привезано За љубави ланац дуг,
Кој' с' од овог света пружа Гор' у вечног дома круг;
Та нас љубав вуче свагда, Док видела зрак ми негда
С' пристаништа видимо, У град Божиј уђемо.
7. Крст Исусов, знак је прави Учеником Њег'вим свим:
Под тим ћемо знаком части Борит' се, победит' ми.
Тамо ј' венац од победе За све борце, рад' награде,
Кад се сврши борба та Добиће се слава сва.
8. Напред дакле, о путници, Храбро наставите пут!
Тамо ј' за путнике вере Мира место, за њин труд;
Брод ће стићи у пристање, Кад претури сво страдање;
Наш је вођа Бож'ја реч, К' животу нас води већ.